

పరీక్షలకి ముందుగానే పేపర్లు లీకయిపోయినట్లు-
పబ్లిసిటీకి దూరంగా ఉంచిన మృత్యుంజయుని
వివరాలు కూడా ఎక్కడో ఏ వెధవ బలహీనత వల్లనో
లీకయిపోయాయి.

వక్క రోజు పత్రికల నిండా అవే వార్తలు!!

ఏ దినపత్రిక చూసినా ఏ పేజీలో చూసినా ఎక్కడో
ఓ చోట ఏదో ఓ రూపంలో మృత్యుంజయుని
గురించిన విస్మయం కలిగించే వార్తలే!

హెడ్ లైన్లోను, రంగు రంగుల బాక్స్
లు కట్టిన అయిటంలలోను....

ఎటు చూసినా మృత్యుంజయుడి గు
రించిన వార్తలు, విశేషాలు, ఊహ చిత్ర
లు....

“ప్రముఖ భారతీయ శాస్త్రవేత్త ప్రొఫె
సర్ భరద్వాజ ఓ నిండు జీవిత కాలం
పాటు చేసిన కృషి ఫలితంగా ఓ మృ
త్యుంజయుడు రూపు దిద్దుకొన్నట్లు వినికి
డి. భారతదేశాన్ని వట్టి పీడిస్తున్న అన్ని
రకాల రుగ్గుతలకీ మూలకారణమైనటు
వంటి రాజకీయ వ్యవస్థను నమూలంగా
ప్రక్షాళనం చేసేందుకు గాను ప్రొఫెసర్
భరద్వాజ ఈ మృత్యుంజయుణ్ణి ఓ క్షివ

ణిలా ఓ పాశువతాస్రంలా ఓ హ్యూమన్
బాంబ్లా ప్రయోగించబోతున్నాడని విశ్వన
నీయవర్గాల ద్వారా తెలుస్తోంది.

అంటూ ఆనక్కిరమైన కథనంతో మృ
త్యుంజయుని గురించిన ఎన్నో ఆశ్చర్యకర
మైన వివరాలతో ఓ ప్రముఖ దినపత్రిక
ఏకంగా ఫస్ట్ పేజీ మొత్తాన్నే ఆ వివరాలకు
కేటాయించేసింది.

ఈ క్రమంలో మృత్యుంజయుడు తన
కడ్డంగా నిలిచే వాళ్లని సంహరించడానికి
సైతం పూనుకోవచ్చునని.... అవినీతివరు
లు, లంచగొండులు ఏ రంగంలో ఉన్నా
నరే వాళ్లని వట్టి బంధించి వాళ్ల చీకటి
బ్రతుకుల్ని రచ్చకీడ్చడానికి ఏ మాత్రం
వెనుకాడబోడని మరో పత్రిక బాక్స్ కట్టి
మరీ ప్రచురించింది.

అవారహాలు శ్రమించి ప్రొఫెసర్ భర
ద్వాజ సృష్టించిన మృత్యుంజయుని
పుణ్యమా అని-

ఇక అందలం కోసం అవినీతి కాని;
అధికారం కోసం ప్రాకులాటగాని, చదువు
లతో వ్యాపారాలు గాని జరగబోవని ప్రచు
రించింది మరో దినపత్రిక.

ఇంకా రకరకాలుగా రక రకాల దినపత్రి
కలలో మృత్యుంజయుని గురించిన వివరా
లు చదివిన వాళ్ళు విస్మయంలో మునిగి
తేలారు.

నిజంగా ఇలాంటి మృత్యుంజయుణ్ణి
సృష్టించడం సాధ్యమేనా!? అని అనుమా
నపడ్డారు కొందరు.

ఇంకా ఇలాంటి శాస్త్రవేత్తలు బ్రతికు
న్నందుకు మనం భారతీయులంగా ఎంతో
గర్వపడాలి అంటూ ఉప్పొంగిపోయారు జా
తీయ భావం ఉరకలేత్తేవాళ్ళు.

పేపర్లో వేసినట్లే అంతా జరిగితే భారత
దేశానికి ఇక మళ్ళీ స్వర్ణయుగమే అన్నారు
మరి కొంతమంది.

ఆ నెల రోజులూ ఏదో ఓ రూపంలో
మృత్యుంజయుని గురించిన వివరాలన్నీ
పత్రికలు ఆనక్కిగా శ్రద్ధగా ప్రచురిస్తూనే
వచ్చాయి.

చెరువుకి కొత్త నీరొచ్చినప్పుడు పాత నీరు
కొట్టుకుపోయినట్లు కొత్త కాలక్షేపం వచ్చి
వద్దప్పుడు పాత విషయాలు ఓ మూలకి
కొట్టుకుపోవడం పత్రికల్లో మామూలే గదా!

నిదానంగా మృత్యుంజయుడు పత్రికల్లో
కనుమరుగయిపోయాడు.

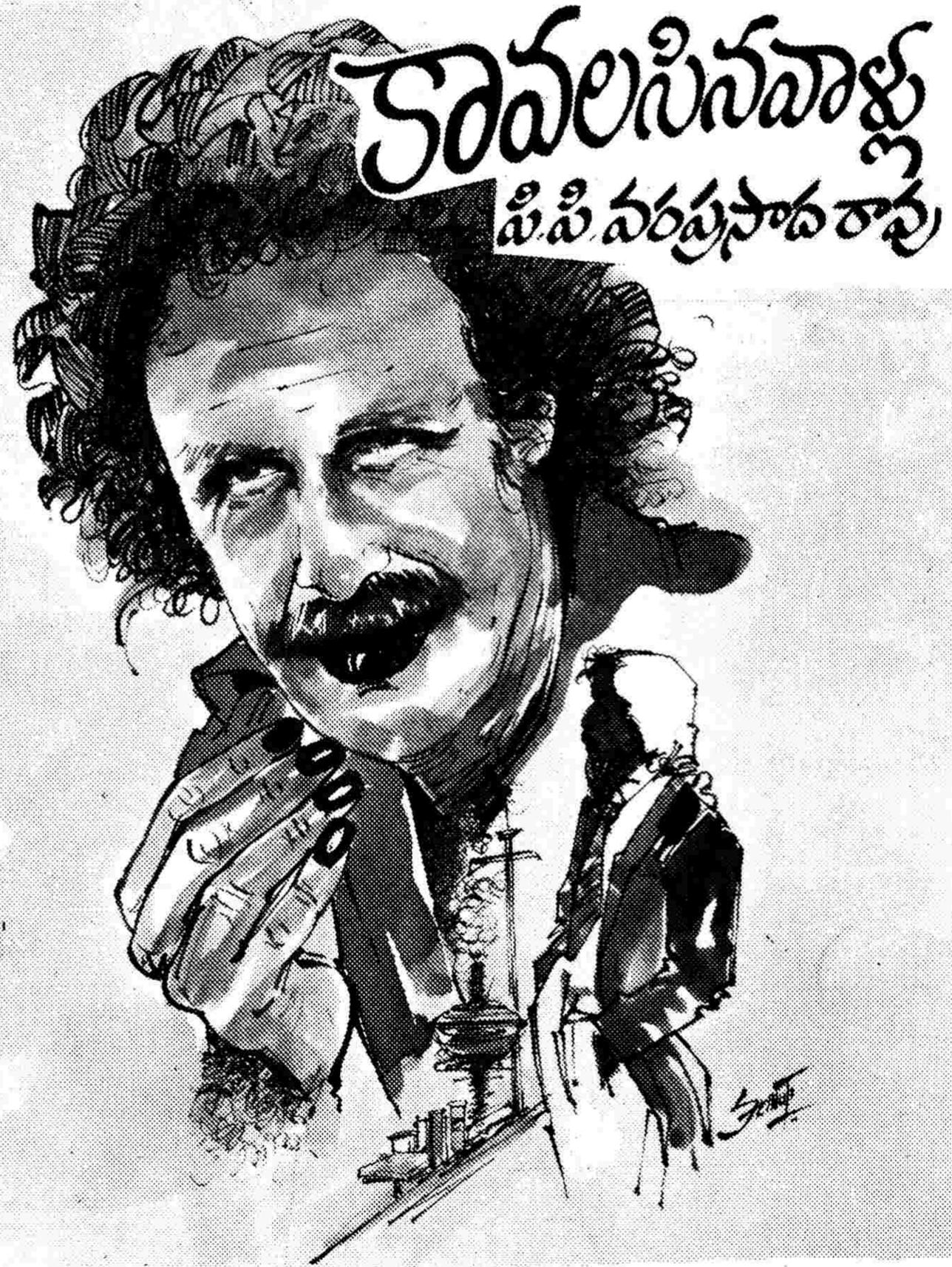
కొంత కాలం గడిచింది.

ఉన్నట్టుండి మళ్ళీ హఠాత్తుగా పత్రికల్లో
చోటు చేసుకున్నాడు మృత్యుంజయుడు.
నిజజీవితంలో ప్రజల మధ్యనే అజ్ఞాతంగా
ఉంటూ అవకాశం దొరికినప్పుడు దుష్టశక్తు
ల్ని హతమారుస్తూ అవినీతి అన్యాయాల్ని
ఎదుర్కొంటూ అద్భుతాలే చేసి చూ
పించిన వార్తలు పత్రికల్లో చోటు చేసుకు
న్నాయి.

బస్! ఖుషితో నిండిపోయారు మామూ
లు ప్రజానీకమంతా.

కావలసినవాళ్ళు

పి.పి.వరప్రసాదరావు

కలికి అవతారం లాంటి మృత్యుంజయుణ్ణి సృష్టించిన ప్రాఫెనర్ని వెనోళ్ల పొగి డారు. జేజేలు పలికారు.

దాంతో నరిఫ

కాసింతో కూసింతో దేశం కోసం పాటువ డే వాళ్ళు సైతం వని చేయడం మానేసి నిద్దర్లు మొదలుపెట్టారు. తమ బాధ్యత సైతం మృత్యుంజయుడి భుజస్కందాల మీదికి తీసేసి బరువు తగ్గించుకున్నారు.

చిగురుటాకు వస్త్రాంది లెమ్మని మిగిలిన ఆకులన్నీ రాలిపోతే చెట్టు ఎప్పటికీ వచ్చగా మారేను?

అంతరి ఆశలూ మృత్యుంజయుని మీ దే కేంద్రీకృతమయిపోయాయి. వని చేసే వాళ్ళు సైతం వని చేయడం మానేసి మృ త్యుంజయుడి గురించిన గొప్పలు చెప్పు కొంటూ క్రియా శూన్యై ఊహలోకాల్లో విహ రించడం మొదలు పెట్టారు.

కానిఫ

ప్రాఫెనర్ భరద్వాజ అనుకొన్న దొకటి జరుగుతోంది మరొకటి.

మృత్యుంజయుడు మొదట్లో చేసి చూ పించినది కేవలం అద్యుతాలు మటుకే - అని ప్రజల్ని మాయ చేయడానికి వత్రికల్లో బహుళంగా కన్పించడానికి మృత్యుంజ యుడు వేసిన ఎత్తుగడలాగా మాత్రమే అన్పిస్తున్నాయి - ప్రాఫెనర్కి.

తనేం పొరవడట్లేదు గదా? తనకుతానే తరచి విశ్లేషించుకున్నాడు ప్రాఫెనర్ భర ద్వాజ.

ఇంకొన్నాళ్ళు ఓపిక వట్టాడు. అతి కష్టంమీద మరి కొన్నాళ్ళు నెట్టుకొచ్చాడు. ఊహల లోకంలో ఏమాత్రం మార్పులే దు.

హత్యలు రక్తపాతాలు దైనిక కృత్యాలా విరామం లేకుండా జరుగుతూనే ఉన్నాయి. కులాల పేరిట మతాలపేరిట వర్గాల పేరిట ప్రాంతాల పేరిట దారు ణంగా ఎన్నో ఘోరమైన హత్యలు నేరాలు వట్టవగలే జరిగిపోతున్నాయి.

విద్రోహకర శక్తులు యధేచ్ఛగా విహరి స్తునే ఉన్నాయి.

మతకలహాలు గృహదహనాలు, లూటీ లు, కర్యూలు నిత్యకృత్యాలయిపో యాయి.

నేరాలు చేసినవాళ్ళు మటుకే రోడ్లమీద తలెత్తుకు తిరుగుతున్నారు.

ప్రాఫెనర్ అంతరంగం వేదనతో నిండి పోయింది.

తాను తలచిందొకటి-జరుగుతున్నది మరొకటి.

చివరికి మృత్యుంజయుడి ఆచూకీ కూడా తెలికపోయింది ప్రాఫెనర్కి.

కన్న కలలన్నీ కుప్పగా కూలిపోయి కాలి మసిబొగ్గు లవుతుంటే భరించలేకపోయా డు. అప్పటికి లోకం ప్రాఫెనర్ని పొగడడం మానేసి నిందించడం మొదలుపెట్టింది.

నాల్గురోజుల పాటు వత్రికల కె క్కేందుకు, అచ్చులో తన గొప్పలు చాటుకు నేందుకు నకల భారతవనినీ ప్రాఫెనర్ భరద్వాజ తప్పుదారి వట్టించడాని పేళ నకు వూసుకుంది లోకం.

నీతికి నిలబడ్డవాడు నిందకుజడిసిపో తాడు.

ఆకలిదప్పులు నశించిపోయాయి ప్రాఫె నర్కి.

తన నిండు జీవితం త్యాగం చేసి ఓ మృత్యుంజయుణ్ణి సృష్టించే దానివల్ల తనకేం మిగిలిందో తెలిసి స్థితిలో అంతులేని నిరా శలో కూరుకుపోయాడు ప్రాఫెనర్.

ఓ మనిషిని జరామరణాలు లేని మృ త్యుంజయునిగా చేసిన ప్రాఫెనర్ చిరిగిన దుస్తుల్లో రోడ్లెంట వడ్డాడు-మృత్యుంజ యుని ఆరా తీస్తూ...

ఎట్టకేలకు

ఎన్నో వ్యయప్రయానల తర్వాత మృ త్యుంజయుని చిరునామా దొరికింది. తన కోసంగా ప్రత్యేకంగా నిర్మించుకున్న బంకర్లో దేశ రాజధానిలో బ్రతుకు వెళ్ళదీ స్తున్నాడని తెలిసింది ప్రాఫెనర్కి.

మృత్యుంజయుణ్ణి చేసి లోకం బాన కోసం వంపితే వాడే పిరికిదడ్డమ్మ అయి బంకర్లో పొద్దు వెళ్ళబుచ్చుతూ ప్రాణాలు కాపాడుకోవడం...

చీ చీ అలాంటివాణ్ణి మృత్యుంజయు నిగా చేయడమే తాను చేసిన ప్రధానమైన తప్పు... తనని తానే అనప్యించుకొన్నాడు ప్రాఫెనర్.

వేషం మార్చి భాష మార్చి తను ప్రాఫె నర్ నన్న నంగతి ఎవరూగుర్తువట్టకుండా ఓ అవరాత్రివేళ మృత్యుంజయుడి దగ్గ రకు చేరాడు ప్రాఫెనర్.

మందు కొద్దూ మధ్యలో ఉన్నాడు మృ త్యుంజయుడు.

ప్రాఫెనర్ని చూసి ఒక్కసారిగా అదిరివ డాడు. మాటా వలుకూ లేకుండా ప్రత్యక్ష మైన ప్రాఫెనర్ని చూసి సిగ్గుతో తల దించుకొన్నాడు.

‘చీకట్లో వడి కొట్టుకుంటూ వెలుగు సైతం చూడానికి విముఖత చూపిస్తున్న జనాల్ని జాగృతం చేస్తానని నిన్నువంపితే నువ్విక్కడ చీకట్లో వడి నిద్దట్లో కుళ్ళిపోతు న్నావా...’

ప్రాఫెనర్ గుండె లోతుల్లోంచి బయటవ డ్డ ఆక్రోశాన్ని అతన్నో రగులుతున్న ఆవేద ననీ నులభంగానే అర్థం చేసుకోగలిగాడు మృత్యుంజయుడు.

‘నువ్వో పిరికివందవి నీకు చావులే కుండా చేసి నేను పెద్ద దేశద్రోహమే చేశా ను. దానికి అంతులేని శిక్ష అనుభవించి తీరాలి...’

ప్రాఫెనర్ అలా బాధపడడం తను భరించలేనన్నట్లుగా ఏదో చెప్పబోయాడు మృత్యుంజయుడు.

నే...నువ్వింకేం చెప్పనక్కర్లేదు-నువ్వేదో

ఈ దేశాన్ని ఉద్ధరించే కథానాయకుడి వపు తావనుకున్నాను కాని ఇలా హేయంగా నీచంగా మారి...

ఇందులో నా తప్పేం లేదన్నట్లుగా తల అడ్డంగా ఊపాడు మృత్యుంజయుడు.

‘నిమిటి ఇది ద్రోహం కాదా... ఇందులో నీతప్పేవమీ లేదా? అవేశంగా ప్రశ్నించాడు ప్రాఫెనర్.

దైర్యం చేసి గొంతు విప్పాడు మృ త్యుంజయుడు.

‘ఇందులో నా తప్పేంలేదు సార్... నేను ప్రతిక్షణం అక్షరాలా మీరు ఆదేశించినట్లు గానే నడుచుకోవాలనుకున్నాను... మీ లక్ష్యా నికి అనుగుణంగానే దుష్టరాజకీయాల్ని నాశనం చెయ్యాలనుకున్నాను... కాని చివరి కి నాకేం మిగిలింది... వైరస్ తప్పింది’

వైరస్ ఏమిటి? ప్రాఫెనర్ భృకుటి ము డివడింది.

‘మఁ వైరస్ అంటే ఇది అషామాషీ వైరస్ కాదు- పొలిటికల్ వైరస్... వైరస్ ‘పి’... నందిని, తిమ్మిని బమ్మిని చేయగల వైరస్... ప్రస్తుతం నేను ఆ పొలిటికల్ వైరస్ బారినవడి శక్తిహీనుణ్ణిపోయి నకల అవలక్షణాలకి బానిసనయి బ్రతుకు తున్నాను...

అయోమయంలో వడిపోయాడు ప్రాఫె నర్.

‘అవును సార్ మీది చదువుకున్న తెలివి... కాని వాళ్ళదే బ్రతకనేర్చిన తెలివి ... చదువు తక్కువైనా వాళ్ళకి తెలివెక్కువ ... మీరెన్ని నంవత్పూలయితే నా కోసం శ్రమించి నన్ను మృత్యుంజయుణ్ణి చేశారో అన్ని రోజుల్లోనే వాళ్ళు నన్ను నిస్సహాయు ణ్ణి చేశారు...’

ప్రాఫెనర్కి గుండె కొట్టుకోవడం ఎక్కువ యిపోయింది.

‘ఈ పొలిటికల్ వైరస్ నన్ను పొట్టన పెట్టుకుంది.. ఇప్పుడు నేను మీ మృత్యుంజ యుణ్ణి కాదు సార్... నకల అవలక్షణాలకి బానిసయిపోయి ఈ బంకర్లో ప్రాణం కాపా డుకొంటున్న పిరికి వందని సార్...’

బావురుమంటూ ఏడుస్తున్న మృత్యుంజ యుణ్ణి ఓదార్చను కూడా శక్తిలేకపోయింది ప్రాఫెనర్కి.

గుండె నాళాల్లో ఏదో అడ్డంగా నిలిచిన ట్లు రక్త ప్రవాహం పెరుగుతున్నట్లు కళ్ళు తిరుగుతున్నట్లు అన్పిస్తుండగా ప్రక్కనే ఉన్న సోఫాలో కూలబడి పోయాడు ప్రాఫె నర్.

‘అంతే కాదు సార్ .. ఇంకొన్నాళ్ళు ఆగితే నాకూ నంతానం కలగచ్చు అప్పుడు వాళ్ళు కూడా చిరంజీవులుగా చావులేనివారుగా వుట్టే ప్రమాదం ఉంది. వాళ్ళకి ఈ వైరస్ వారనత్యంగా సంక్రమిస్తుంది ... ఇలా నాకు నంతానం .. నా నంతానానికి నంతానం వుడ్డా పోతే ‘ఒక నాటికి చావ నేది లేని వైరస్ సి’ బాధితులుగా నా వారసులు మిగిలిపోవచ్చు ... అప్పుడిక

దేశాన్ని బాగువరిచే కాళ్ళకంటే కొల్లగొట్టే వాళ్ళే ఎక్కువయిపోవచ్చు...

★ ★ ★

అందుకే సార్! చావు లేకుండా చేసిన ఆ చేతుల్లోనే నాకు మరణభిక్ష ప్రసా దించండి’

చిన్నపిల్లాడిలా కంట నీరు పెట్టుకుని తన చావు తానే కోరుకుంటున్న మృత్యుంజ యుణ్ణి చూశాక తను చేసిన వని ఎంత తొందరపాటు చర్యే తెలిసి రాసాగింది ప్రాఫెనర్కి.

ఇలాంటివేవో జరుగుతాయని ముందుగా ఊహించలేకపోయినందుకు వ్యధ చెందడం మొదలుపెట్టాడు.

ఓ మనిషికి చావులేకుండా చేసి ఆ మృత్యుంజయుడి ద్వారా దేశాన్ని బాగువ ర్చాలనే భ్రమల్లో మునిగి తేలిన ప్రాఫె నర్లో మళ్ళీ అలోచన మొదలైంది.

ఆ రాత్రంతా అక్కడే గడిచిపోయింది. ప్రాఫెనర్ కంటి మీద కునుకు లేదు వేకువ జాము ప్రాంతంలో కలవు తీసుకుని వెనుది రిగాడు.

చివరిగా ఓ చిన్న మాట చెప్తానన్నాడు మృత్యుంజయుడు. మానంగా వింటూ నించున్నాడు ప్రాఫెనర్. ఇప్పుడు మన దేశానికి కావలసింది నాలాంటి చావులేని వాళ్ళు కాదు సార్... చావుని గెలవగలిగే వాళ్ళు ... చావంటే లెక్కలేని యువకులు కావాలి...అలాంటి వాళ్ళే ధీరులు ... వీరు లు ... నిప్పుకణికలు అవునుసార్! కేవలం అలాంటి యువతరం వల్లనే మళ్ళీ మన దేశం నన్యత్యమలం కావాలి... అంతేగాని చావులేకుండా చేసి నా లాంటి వాళ్ళ వలన ఎవరైనా సాధించగలిగేది శూన్యమే...

‘ఇంత మాత్రం తను ముందే ఎందుకు అలోచించలేకపోయాడు’ ప్రాఫెనర్ని కల వరపెద్దానే ఉండిపోయిందా విషయం.

నీతి కోసం -

నిజం కోసం-

న్యాయం కోసం-

చావుకి సైతం తెగించి పోరాడే యువత రమంటే ఈ వైరస్ ‘పి’కి గుండెదడ...

అందుకే సార్...

అగ్నికణ్ణాంటి యువకుల్ని మేల్కొల్ప వండి

చిచ్చర పిడుగుల్ని చేసి వదలండి...

అలాంటి వాళ్ళే సార్ ఇప్పుడు మన దేశానికి కావలసిన వాళ్ళు... అనుభవంతో కూడుకున్న స్పష్టమైన అలోచనల్లో ఊగిపో తున్న మృత్యుంజయుడిలో...

ఒక వివేకానందుడు

ఒక నుభాష చంద్రబోసు

ఒక అల్లూరి సీతారామరాజు దర్శన మిస్తుండగా

మళ్ళీ లోకం కేసి ప్రస్థానం సాగించాడు ప్రాఫెనర్ భరద్వాజ సైంటిస్టుగా కాదు..

భారత జాతి యువతరాన్ని మేల్కొల్పి పేండుకు వూసుకొన్న చైతన్య శక్తిగా.

